TEST: taaskohtumine vana hea, aga uue Dell Latitude-iga

5 aastat tagasi - 13.01.2021 Autor: Kaido Einama

Minu viimane Dell oli Latitude E6400. Siis aga hakkasid välja tulema Samsung Series 9 laadsed üliõhukesed, voolujoonelised ning kerged ultrabookid. Nüüd on ka Dellil sellised olemas ja ega tegelikult tootjate ultrabookid üksteisest enam väga palju ei erinegi. Kuid äriklassi soliidsust siiski sellest uuest mudelist Latitude 9510 leiab.

Isegi kaks-ühes sülearvutid on üsna sarnased kõigi teistega, nende hinged painduvad küll 360 kraadi, kuid möödas on ajad, mil tahvlina kasutatavad sülerid olid kohmakad ja paksud. Dell Latitude 9510 on kaks-ühes kiire ja kerge masin, seega igati hea nii kontoris kui kodus.

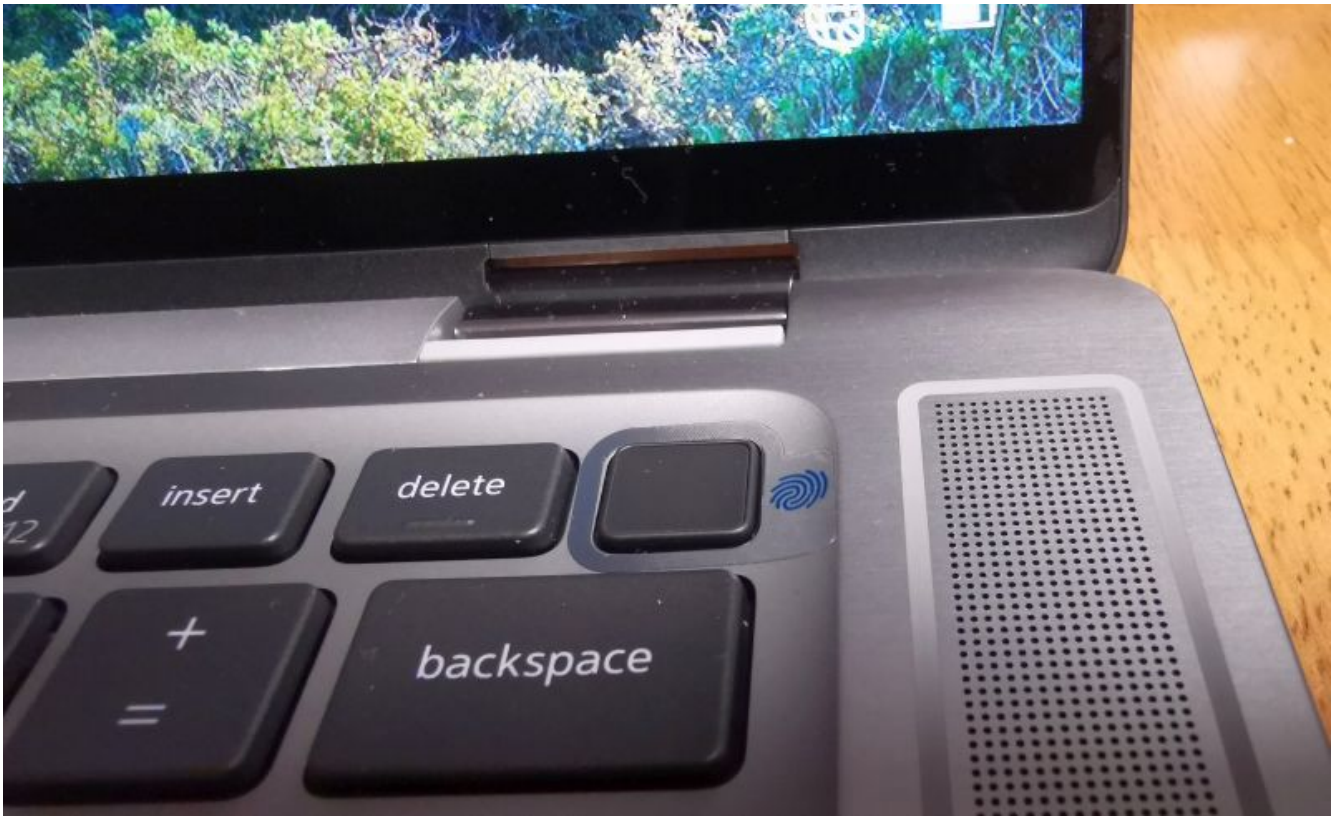
Kuid puuteekraan annab veel ühe võimaluse - kasutada seda suure ekraaniga tahvlina ning kui veel puutepliiats ka juurde otsida (Premium Active Pen), siis on võimalik üsna profitasemel joonistada või insenerivisandeid teha. Pliiatsit pole küll kuskil eriti hoida, kuid laual oleva arvuti külge võib selle kinnitada küljele magnetiga. Erinevalt mõnedest puutepliiatsiga tahvlitest see pliiats ei lae end magnetiga korpuse küljes olles juhtmevabalt, vaid lihtsalt "puhkab". Pliiatsi aku kestab 12 kuud.

Arvuti korpus tundub oma mobiilsuse kohta suhteliselt tugev. Alumine külg on ilmselt küll mingist plastist, kuid kaane sulam on metallist ja ühes tükis koos äärtega. Veidi kiilukujuline ekraanikaas tundub üks tugevamatest, mis praegu saada ja see paindub nurkadest tõesti minimaalselt. 15-tollise masina kohta on korpus väike, seda just tänu väga õhukestele ekraaniäärtele ja ka kaal - 1,5 kg - on pigem väiksema ekraaniga arvutite klassist. Korpus on treitud CNC pingil ühest tükist alumiiniumist, ekraan on aga kaetud *Corning Gorilla Glass DX* kriimustuskindla kattega. Puuteekraanidel on kriimustuskindlus oluline.

Samas ei saa puuteekraane teha väga mati pinnaga - Dell on samuti läikiva pinnaga, kuid peegeldusi on üritatud spetsiaalse kattega 9% vähendada. Gorillaklaas tagab aga kuni 15x parema kriimustuskindluse kui tavaline ekraan ja kuni 2x väiksema võimaluse pragude tekkeks.

Jahutamine on lahendatud nii soojust juhtivate torukestega kui ventilaatoritega, mille propellerilabad olevat süsinikfiiberkiust. Lisaks kergusele ja vastupidavusele pidavat see andma ka vähem müra.

Müra osas on Dell üsna vaikne tõesti, ehkki mitte väga märgatavalt. Samas tavalise kontoritööga meie praegustes talvistes tingimustes ei hakka ventilaatorid just kuigi tihti sahisema.

Sisselülitusnuppu peab esialgu natuke otsima, kuid tegelikult pole ta üldsegi ebatavalises kohas. Sellele pole lihtsalt midagi peale kirjutatud. Nupu kõrval on

kleepsuga sõrmejälje kujutis - seega esialgu võib arvata, et see on sõrmejäljeskanner - aga mitte ainult. Nupule vajutades lülitub arvuti sisse ja samas skännib ka sõrmejälje. Nii saab turvaliselt sisse logida sekunditki kaotamata. Sõrmejäljelugeja on üsna täpne ja kiire.

Samas on olemas ka näotuvastusega sisselogimine, mida toetab lähedusandur - kui istud arvuti taha või lähened sülearvutile, alustatakse näotuvastust ja juba enne, kui jõuad käe arvutini sirutuda. Tõepoolest, ekraanilukk kaob ja saad hakata kohe tööd tegema. Samamoodi on arvuti eest lahkumisel - kohe, kui oled kaugenenud, sülearvuti lukustatakse võõraste pilkude eest.

Aku peaks Delli enda andmetel kestma lausa rekordilised 34 tundi (Inteli Core i5 protsessoriga mudeliga), aga testis olnud võimsama Intel Core i7 protsessoriga kestis masin akult siiski vaid üsna tavalised 8-9 tundi. Dellil on oma sisseehitatud riistvara optimeerimise lahendus, kuid ka see oluliselt akuaega juurde ei andnud. Olgu - üks tööpäev on enamikul juhtudel ka piisav. Masin pole uusima Inteli 11. põlvkonna kiibistikuga, 10. põlvkond on aku suhtes natuke aplam.

Delli laadija on suurem, kui mobiililaadija, ehkki paljud tootjad on suutnud juba oma sülearvutiadapteri mõõtmeid vähendada mobiililaadijate tasemele. Siiski on see üsna õhuke ja kerge, kasutades USB C otsikut laadimiseks. Seega sobib sülearvuti jaoks ka universaalne USB C laadija või akupank, mille võimsusest (65 W) piisab.

Puuteplaat on suur ja lai, vastab ekraani kuvasuhtele ja on reguleeritav väga tundlikuks. Täpsus sellest eriti ei kannata - kes on harjunud ülitäpselt ja kiirelt liikuva hiirekursoriga, see selle ka saab.

Klaviatuur on samuti üsna mugav, ainult et natuke harjumatult pika klahvikäiguga. Kellele meeldivad veel madalamad klahvid, see peab natuke harjuma. Eriti tundus sügav klahvikäik sõrmele harjumatu poole kitsama "nool üles / nool alla" klahvipaariga.

Klahvide kõrval kahel pool on kõlarid. Heli on vali ja üsna selge, kuigi sülearvutitele iseloomulik kergelt kume kõla on tunda. Sissehitatud neli mikrofoni aga võtavad hääle üsna selgelt üles. Zoomi videokõnedeks on kitsal ekraaniäärel ära mahutatud veebikaamera üsna keskpärane või isegi pigem kehvapoolne ja mürase pildiga.

Ühendustest on masinal olemas kõik vajalik ning natuke enamgi veel - midagi vajalikku ka Eesti ärikasutaja jaoks. Nimelt leiab küljelt kitsa metalse pilu ID kaardi jaoks. See ei tööta küll kohe "karbist väljas", kuid ID kaardi tarkvara paigaldades saab hakata kasutama. Metallist korpuse ääred natuke kraabivad pilust välja tõmmatavat ID kaarti.

Lisaks on ühendustest olemas täismõõtmetes HDMI, mis jälle väga oluline ärikasutaja jaoks projektori, nutiteleri või monitoriga ühendamiseks, USB C (laadimiseks ja ühendusteks lisaseadmetega, 2x Thunderbolt 3), microSD, SIM pesa (testitud mudelil oli microSD kaardi sahtli all kohatäiteks kaanega hoidik, mõnedel mudelitel on ilmselt ka modem sees), teisel küljel toiteväljastusega USB 3.2 Gen 1, kõrvaklapi-mikrofonipesa ja Kensingtoni lukk.

Nagu alguses öeldud, on see masin kaks-ühes ehk kasutatav ka tahvlina. Selleks pöörduvad hinged kuni 360 kraadi. Ega välimuse järgi seda aimagi, et tegemist on tahvliks käänatava mudeliga, aga nii see on. "Telgiks" saab samuti käänata.

Nüüd ongi tahvel valmis, mille toitenupp jääb kokkuvolditud asendiga tagaküljele ehk arvuti alla.

Äriklassi masina kohta on see tugev ja kiire, kahju ainult, et äriklass põlvkonna jagu maha jääb kasutatava protsessoripõlvkonnaga. Sellel on ka üks oma tehnoloogiline põhjus (vPro). Samas pole 10. põlvkonna Intel Core i7 veel üldse aeglane ja lippab väga hästi kõigi kontoritöödega, isegi ventilaatorid ei lülitu peaaegu kunagi jahutama. Mängudeks ja videotöötluseks võib eriti nõudlikul kasutajal küll väike pudelikael tekkida.

Aga veel enne, kui plaanid rahakoti haarata ja head äriklassi masinat ostma tormata, ka väike hinnahoiatus. See mudel maksab soovituslikult 2999 eurot. Seega päris krõbe hind.

PLUSSID

+ ID-kaardi lugeja (neile, kes pidevalt kasutavad)

+ tugev korpus

+ tundlik puuteplaat

+ puutetundlik ekraan, kaks-ühes seade

MIINUSED

- pikk klahvikäik

- kallis hind

- veebikaamera

TEHNILISED ANDMED

Äriklassi sülearvuti Dell Latitude 9510

Soovituslik hind: 2999 eurot

Protsessor: Intel Core i7-10810U, 1100 MHz

Ekraan: 15-tolline, 1920 x 1080 pikslit, puutetundlik

Operatiivmälu (RAM): 16 GB, DDR3, 2133 MHz

SSD: 256 GB

Graafika: Intel UHD Graphics, integreeritud

Lisad: ID-kaardi lugeja (*Smart Card Reader*)

Operatsioonisüsteem: Windows 10 Pro

Ühendused: audio/mikrofoni kombo 3,5 mm, USB 3.2 Gen 1 (toiteväljastusega), HDMI 2.0, 2x Thunderbolt 3 touitesisendi ja DisplayPortiga, microSD kaardilugeja

Kaal: 1,5 kg

- Testid
- Sülearvutid

Pilt

10:43
Wednesday, January 13